Μ.Κ.Ο. ΜΕΤΑΔΡΑΣΗ ή ΜΕΤΑΔΡΑΣΗ Α.Ε.

Οι μαζικές και εκδικητικές απολύσεις και η προκλητική στάση της γνωστής Μ.Κ.Ο.

Η παραπάνω οργάνωση συστήνει την δράση της ως εξής:

> «Η ΜΕΤΑδραση – Δράση για τη Μετανάστευση & την Ανάπτυξη, ιδρύθηκε το Δεκέμβριο του 2009, με αποστολή να καλύψει κρίσιμα κενά στην υποδοχή και ένταξη προσφύγων και μεταναστών στην Ελλάδα. Η ΜΕΤΑδραση είναι αποφασισμένη να στηρίξει και να προστατεύσει, μέσω καινοτόμων παρεμβάσεων, τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα όλων εκείνων που εκτοπίζονται και διώκονται».

Η κατάσταση των τελευταίων μηνών αποδεικνύει πως η Μετάδραση δεν απέχει καθόλου από τις πρακτικές που ακολουθούν επιχειρήσεις και πολυεθνικές. Σε διαφορετικά τμήματα έχει ανακοινωθεί πως ο αριθμός των ατόμων που θα απολυθούν ξεπερνά τα 120 άτομα, δημιουργώντας συνθήκες τρομοκρατίας για εργαζόμενες/ους για το ποιος μπορεί να χάσει τη δουλειά του στη συνέχεια. Ακόμη και αν η ΜΚΟ δηλώνει ρητά στα έντυπα καταγγελίας σύμβασης πως οι προαναφερθείσες δεν υπάγονται στις μαζικές απολύσεις, στην πραγματικότητα περί αυτού πρόκειται. Απλώς τηρεί το άρθρο 74 του Ν.3863/2010 για το επιτρεπόμενο ποσοστό του 5% απολύσεων εργαζομένων ανά μήνα, τη στιγμή που απασχολεί περισσότερους από 600 υπαλλήλους.

Οι μαζικές απολύσεις και οι «αποζημιώσεις»

Σταδιακά από το τέλος του καλοκαιριού έχει ξεκινήσει το κλείσιμο τμημάτων, η υποστελέχωσή των τμημάτων που παραμένουν σε λειτουργία και οι μειώσεις προσωπικού.

Αρχικά, ανακοινώθηκε εν μια νυκτί και χωρίς προειδοποίηση πως το τμήμα επιτροπείας θα

κλείσει, παρά τις αντίθετες διαβεβαιώσεις των υπευθύνων. Οι εργαζόμενοι/ες κλήθηκαν βίαια και σε ελάχιστο χρονικό διάστημα να ολοκληρώσουν τη συνεργασία με τους επωφελούμενους. Με συνέπειες ως προς την νομική κάλυψη και προώθηση των αιτημάτων των φιλοξενούμενων ασυνόδευτων ανηλίκων των δομών. Πάνω από 80 εργαζόμενοι απολύθηκαν όσο η Μετάδραση σφύριζε κλέφτικα πως το κράτος ευθύνεται για αυτό, αποποιούμενη κάθε ευθύνη.

Η κατάσταση αυτή συνεχίστηκε, με την αντιμετώπιση της διοίκησης προς τους εργαζομένους ενεργών τμημάτων να μοιάζει με καλοστημένη θεατρική παράσταση. Οι νέες απολύσεις -κατόπιν προειδοποίησης- συνοδεύονταν από αποζημιώσεις που παρουσιάστηκαν ως ευγενική παροχή της Μ.Κ.Ο. Ξεκαθαρίζουμε πως η αποζημίωση είναι υποχρέωση των εργοδοτών. Η ενημέρωση δε, συμβαίνει για να μειωθεί η αποζημίωση στο μισό. Στις απολύσεις αυτές εντάσσονται και εργαζόμενοι που έχουν συμπληρώσει τριετίες στη Μετάδραση, με σκοπό να χάσουν τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτές. Μικρό ποσοστό αυτών θα επαναπροσληφθεί με νέες «μηνιαίες» συμβάσεις εργασίας. Το συμπέρασμα: Απόλυση ή απώλεια εργασιακών δικαιωμάτων.

Έτσι τα τμήματα που σταδιακά ενημερώνονται για τα παραπάνω μένουν υποστελεχωμένα και δημιουργούνται συνθήκες επισφάλειας για τους εργαζομένους-ες που παραμένουν στον εργασιακό τους χώρο. Αυτοί καλούνται να αντεπεξέλθουν σε αρμοδιότητες που δεν άπτονται της επαγγελματικής ιδιότητας με την οποία προσλήφθηκαν και να καλύψουν τα κενά των ανθρώπων που απολύθηκαν. Οι νέες προσλήψεις καθυστερούν και πιθανόν να μην γίνουν, όσο η τυπική διεκπεραίωση της «δουλειάς» βγαίνει και με λιγότερα άτομα. Κάποια από αυτά τα κενά καλύπτονται εκτός ωραρίου εργασίας. Ουσιαστικά όμως δεν καλύπτεται όλο το φάσμα των αναγκών των επωφελούμενων και η τακτική εναλλαγή προσωπικού τους προσθέτει επιπλέον ανασφάλεια στην ήδη βεβαρημένη κατάστασή τους. Βέβαια οι ανάγκες των εργαζομένων δεν ένοιαξαν ποτέ την Μετάδραση, όπως και οι ανάγκες των εξυπηρετούμενων, που έρχονται σε δεύτερη μοίρα, αλλά είναι πάντα χρήσιμες για την προσέλκυση πιθανών νέων χρηματοδοτήσεων. Απορίας άξιο λοιπόν είναι αν τελικά η ΜΕΤΑδραση προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα και πόσο μάλλον τα εργασιακά.

Οι εκδικητικές απολύσεις

Αξίζει να αναφερθεί βέβαια πως απ’ αφορμή αυτές τις μαζικές απολύσεις η Μ.Κ.Ο. αποφασίζει και διατάζει. Διοργανώνει αξιολογήσεις κεκλεισμένων των θυρών, οι οποίες ποτέ δεν κοινοποιούνται στο προσωπικό και χωρίς να έχουν ως γνώμονα τη βελτίωσή του, αλλά τον εκφοβισμό του. Καθιστά σαφές στο προσωπικό (ή τουλάχιστον νομίζει πως το κάνει) πως

οι διεκδικήσεις του σε εργασιακά ζητήματα ή θέματα που αφορούν την προστασία του επωφελούμενου πληθυσμού δεν θα γίνονται αποδεκτά. Η επιστημονική κατάρτιση των υπαλλήλων και η εντός πεδίου εμπειρία τους παραμερίζονται στο βωμό της αυθαίρετης βούλησης της ΜΚΟ και του σκεπτικού φαινομενικής παροχής υπηρεσιών (ελάχιστου κόστους).

Γι’ αυτό το λόγο, απολύθηκαν μέσα σε ένα μήνα τρεις εργαζόμενοι στη δομή φιλοξενίας ασυνόδευτων ανηλίκων (0-12 ετών) της Αθήνας, οι οποίοι αντέδρασαν σε πρακτικές διαχείρισης που ακολουθεί η ΜΚΟ. Από την πλευρά των εργαζομένων διατυπώθηκε το νόμιμο και επιστημονικά ορθό και απαντήθηκε με συνοπτικές διαδικασίες – απολύσεις. Μάλιστα, η οργάνωση δεν δίστασε προκλητικά να δηλώσει πως αιτία ήταν και οι αντιρρήσεις ως προς την επίσημη γραμμή-θέση της (την οποία η ίδια παραβαίνει). Ενδεικτικά, να αναφέρουμε πως αντιρρήσεις υπήρξαν σε εργασιακά ζητήματα, όπως οι βάρδιες ετοιμότητας που δεν καταγράφονταν επίσημα και δεν πληρώνονταν ή απέναντι σε αμελείς στάσεις ως προς τα επωφελούμενα παιδιά της δομής και τις ανάγκες τους.

Θα αναρωτιόταν κανείς πώς αυτή η οργάνωση, που ενορχηστρώνει τα παραπάνω, γίνεται να αναλαμβάνει νέα εγχειρήματα όπως το Υπνωτήριο Αστέγων Ανηλίκων ή το νέο πρόγραμμα εκπαίδευσης, που παρουσιάζονται ως πρωτοπόρα και προοδευτικά, όταν στο παρασκήνιο απολύει προσωπικό και υποστελεχώνει τα τμήματα που ήδη έχει.

Φυσικά και είναι ρητορικό το ερώτημα. Προτεραιότητα όλων των Μ.Κ.Ο. ήταν πάντα το στήσιμο νέων εγχειρημάτων που θα φέρουν δημοσιότητα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κατ’ επέκταση χρηματοδοτήσεις.

Προτεραιότητα δικιά μας, ως εργαζόμενοι και εργαζόμενες, είναι να διεκδικούμε αυτά που μας αναλογούν, κυρίως όταν αυτά αφορούν τα εργασιακά μας δικαιώματα και τα δικαιώματα των ευάλωτων πληθυσμών που υποστηρίζουμε. Και αυτό θα κάνουμε.

Εργαζόμενες-οι (νυν και πρώην) της Μ.Κ.Ο. Μετάδραση